

agga selle wallatusse pârrast ommeti piddi
ta mind karristama. Ta maenit ses mind
kui esmalt lähle sannadega, ütles issiär-
ranis, mis ma ellades ei tahha unustada,
malle: kui sa ka minno omma poeg olleksid,
siis ma ei voiks sedda wallatust karrista
matta jätkata, ja siis laskis mule omma en-
nese kambriis roitsa anda. Gest mo süd-
dames sūtis viihha põllemä, ja kui need
teised folm sullased kes ka ollid hirmo sa-
nud, pealegi mind siusasid, siis ma otsisid
keik' omnidad parremat ridid ja sedda rahha,
mis ma ollin torjand, kõkko, ja teisel õsel
joostime meie keik' neljakeste õtra. Minna
ollin vast kuusteistkümmend aastad wan-
na, teised keik' minnust wammemad, teie
teate, ma ollen taanast, mo issa ja emma
eliasid weel kui meie Mois müdi. Siinna kül-
la e meie läksime, ja sedlt minno tuttarvad
misid meid pea Gomesse. Agga seali olli
sel ajal just sedda tousnud. Ranget tööd

meie

meie keik' ei sudand eggas öppind ka tegge-
ma. Leib, ja keik' muud asjad ollid wág-
ga pallid sedda pârrast. Meie rahha ful-
lus ussinaste. Mu töle meie ei kõlbänd,
egga meid võetud ki, kui kaewama wallid,
mis monnes paikus Eða-mäele tarvis
ollid, seit meie saime 3 ehk nelli koppikad
pârva vallaks, pealegi sunniti meid wág-
ga tagga. Kui ussinaste meie tûddisime
keigese pârva sedda tööd tehhes, ja ei sa-
and ki leiba naela selle rahhaga osta. Se-
pârrast meie piddasime nou issikeskis, ja
arwasime ommeti parrem olleva Gôdas-
tils ennasl andma. Meie läksime pedali-
to jure, se rõmustas, et meie keik' nored,
priisked Mehhed ollime, leppis meiega, ja
andis igga mehhele wiis Kübla kâe rahha.
Meie, töömsad, hakkajune kohhe selle rah-
haga joma, minna sain pea joobnults, ja
uinusin maggama, teised, kui nemmad
sedda näggid, warastasid, minno rahha,
ja